

La finestra oberta

VÍCTOR NAUDI

En temps de crisi cal parlar poc i clar

Antoni Puigverd escrivia el dilluns 25 de maig a les pàgines d'opinió de La Vanguardia que «... la crispació regna enmig de les desgràcies econòmiques... per damunt de les mascaretes, per damunt de les astronòmiques xifres de l'atur, per damunt de les víctimes de la pandèmia».

Tot i que ell a ben segur ho escrivia pensant en la política espanyola, fou una premonició, a la vista del que s'esdevingué aquell mateix dilluns al Consell General. Quin espectacle! I quina pena!

Fa setmanes que el govern de **Xavier Espot** reclama unitat però la seva actuació promou divisió. I el PS, obsessionat pel govern, només busca la confrontació. Vol deixar assentat el seu paper de millor oposició dient sistemàticament no, a tot i a tothom. La tensió ideològica entre liberals-conservadors i socialistes consolida les trinxeres i enfurisma postures. I no porta res de positiu. Els progressistes pensem que ja n'hi ha prou de simplisme populista per alimentar el malestar de la gent. I ja n'hi ha prou de dissimular la pròpia incapacitat en la denúncia dels errors de l'adversari.

Ho ha dit **Barack Obama**: la pandèmia abona la idea que molts líders no saben que es fan. A Andorra és ben bé així.

No penso pas equivocar-me si dic que hem estat el país amb les rodes

de premsa més llargues, pesades i poc informatives d'Europa.

Més que tantes i repetitives rodes de premsa s'agriria conèixer la realitat del que passa. Però el Govern ha optat pel BOPA i l'«aquí mano jo» com a instrument de gestió de la crisi, intentant microgestionar el que podia fer i el que no podia fer la població a cada moment del dia. S'ha notat un rerefons de paternalisme autoritari i de desconfiança en els ciutadans.

Ocurrències com posar en quarantena els visitants que vinguin d'Espanya sense un acord amb els veïns ens han portat al cul de sac actual en el qual Espot confia que en qüestió de «dies o setmanes» Espanya obrirà la frontera.

Quan tothom sap que amb la frontera tancada pretendre reactivar l'economia és una quimera.

La improvisació i les rectificacions constants desorienten a tothom i fan molt difícil qualsevol planificació del retorn progressiu a l'activitat econòmica.

Hi ha molts empresaris que pensen que hom els està empenyent a re-

obrir en condicions d'incerta rendibilitat, sense veure cap proposta positiva de revifament econòmic ni, menys encara, cap pla estratègic de redreçament.

Cal més respecte pels que tenen problemes i més consideració pels que viuen moments d'angoixa i miren el futur amb una certa desesperança.

És cert que arreu hi ha molta incertesa, no ho negarem pas, però fora d'Andorra hi ha dirigents que sí que comuniquen amb claredat.

La capacitat de l'estat depèn de la qualitat de les seves institucions però no només. Necessitem líders que sàpiguen el que es fan.

L'espectacle del dia 25 de maig al Consell General ens confirma que tant els que governen com els que voldrien governar segueixen ancorats en aquest politiqueig de propaganda que ens porta a un cul de sac. No saben el que es fan. I fa por.

No només ens hi juguem la salut sinó també l'economia i la feina de les futures generacions. ≡

Membre del Consell Nacional de Progressistes-SDP

